

værende Kredse i Kjøbenhavn og de ovennævnte to Aanter har imidlertid hverken Indenrigsmi-
nisteren eller Udvalg ts Mindretal viist nogen
Tilbøielighed.

Udvalgets Mindretal erkjender med
Flertallet, at det i og for sig ikke er ønske-
ligt eller tilraadeligt at forøge Folkethingets
nuværende Medlemsantal, og man har derfor
underkastet det en alvorlig Undersøgelse, om
det virkelig skulde være nødvendigt at stride til
en Forøgelse af Valgkredsens Antal med 12,
som Lovforslagets Vedtagelse vilde medføre,
idet man er af den Formening, at der ikke
bør gjøres flere Forandringer i Valgloven,
navnlig i Retning af Forøgelse af Valgkred-
sens Antal, end Forholdenes Udvikling i
Medfør af Grundlovens Ord og Aand nød-
vendigvis kræver. Denne Undersøgelse har nu
vel ført Udvalgets Mindretal til med Flertal-
tallet at være enig i, at Lovforslaget gaar
for vidt, men paa den anden Side har Min-
dretallet ikke kunnet komme bort fra, at det
ikke vel lader sig forsvare, især efterat Spørgs-
maalet engang er draget frem af Regjeringen,
nu at skyde en Omordning af Valgkredse
og dermed tillige en ringe Forøgelse af disses
Antal i enkelte Dele af Landet fra sig.

Efter Mindretallets Anskuelse vil en For-
øgelse af Folkethingsmedlemmernes Antal fra
102 til 105 — som vilde blive en Følge
af dets Forslag — ikke for Alvor kunne vække
nogen Bekymring i den af Flertallet antydede
Retning, nemlig at Rigsdagens Arbejder skulde
blive endnu langvarigere og kostbarere. Diæ-
terne til 3 Medlemmer, høit anslaaet ca.
1500 Rd. aarlig, ere dog ikke en Gjenstand
af nogen sær stor Betydning. Eiheller kan det
formentlig ved det foreliggende Spørgsmaal
være af nogen som helst Betydning, hvad Flertal-
tallet med Hensyn til, at den ene nye Kreds
tilfældigvis vilde falde paa Kjøbenhavn, har
ansført om Hovedstadens formentlige Begunsti-
gelse ved Landstingsvalgene. Men selv om
der maatte være noget Begrundet i disse Hen-
slyn og Betragtninger, som Flertallet gjør gjæl-
dende, hvilket der efter Mindretallets Forme-
ning ikke er forsaavidt angaar Mindretallets
Forslag, saa er og bliver dog Hovedspørgs-

maalet, det, hvorpaa det afgjørende kommer
an, dette, om ikke Grundloven gjør det nød-
vendigt at foretage nogen Forandring i Valg-
loven, og dette Spørgsmaal kan Mindretallet
ikke bevare paa samme Maade, som Flertallet.
Den Slutning, hvortil dette kommer igjennem
en længere Udvikling, nemlig at „den hidhø-
rende Grundlovsparagraf ikke af Lovgivnings-
magten til nogen Tid er tillagt en Fortolk-
ning, hvorefter den skulde gjøre det til en
Nødvendighed paa Grund af Folkemængdens
Tiltagen at forøge Valgkredsens Antal“ —
holder efter Mindretallets Formening ikke Stik,
hvilket man forbeholder sig nærmere at paa-
vise under Sagens videre Forhandling. For
Mindretallet er det ganske klart, at Grund-
lovens § 32 ifølge den Maade, hvorpaa den
giver Bestemmelsen om Folkethingsmedlemmer-
nes Antal, netop sætter dette i Forhold til
Folkemængden, og at den foruden Bestemmelsen
om Medlemsantallet tillige giver en Regel med
Hensyn til Størrelsen af de Valgkredse, der hver
for sig skal vælge en Folkethingsmand, om det end
overlades til Valgloven nærmere at bestemme
Fordelingen af Valgkredse efter den saaledes
givne grundlovmæssige, og altsaa uskravelige, Re-
gel. Og denne Regel gaar utvivlsomt ud paa, at
de enkelte Valgkredse skulle være lige store og
hver paa 16,000 Mennesker. Om det end
maa antages, at der i denne Henseende er
givet et vist Spillerum, idet Folkethingsmed-
lemmernes Antal kun siges at skulle være
„omtrentlig“ efter Forholdet af eet Medlem
for 16,000 Indvaanere, er det derfor ganske
sikkert usforeneligt med Grundlovens Ord og
Mening, at Eighedsforholdet forrykkes saaledes,
at enkelte Kredse blive t. Ex. dobbelt saa store,
som de ordentligvis skulle være, eller med andre
Ord, at paa nogle Steder en Befolkning af
30 à 40,000 Mennesker kun kunne sende
een Repræsentant til Folkethinget, medens det
er Grundlovens Villie, at omtrent 16,000
Mennesker skulle have denne Ret.

Det maa formentlig anses for at være et
saa stort Spillerum, som vel kan forsvares,
at Indbyggerantallet i de enkelte Kredse kan
gaa $\frac{1}{3}$ over og under det normale Tal, og
naar der ses hen til den oprindelige Valglovs
Fordeling af Valgkredse, vil man ogsaa finde,